

ACC. NR. 118

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: Nils Persson

Härad: Adress:

Socken: Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör

Ny beräringssisa

1-4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

NH VISA
Splitter nybärnpligtvisa.

Nils (Pusken)
Byckning 26.

(Med en "Ella Finn": "Vad
lycklig lott har en soldat.")

Att nu bliva krigsmelansör
Reut förbaskat tillkrängladt är
Hörin kan vara de' hocker "område"
Noän nu hör, ty man skrifs här och der!
Ack, pastorer, se de' oss i nåde,
Att åt Helsike sj för oss bär!
Hörin kraftu! Säg, de' hvilka "uppbåde"
En med rätta räkna sig lär!....
; Nu är det krängligt; att bli melansör.

För bevädning man var rätt och stäm,
Då se' visa' och allting gick lätt,
Men nu har man gjort sig så viktig,
Att av svenskarnas ynglingarätt,
Ska vara pojke bli bärnpligtig
För att fienden slå på skött,
Och liks rusten, om gössen är riklig,
Öj på ära och lagor bli mätt...!
; En bärnpligtig; ; tiktina rusten rätt och slätt.

Säkert är att man är ifrå är
Längre öfning som krigare får.
Hörin kan säga, hur de' ska sluta
Om liks tillids vidare går?
Rättu börja väl kvinmfölka skjuta -
Reu i frälningssalmin mängu står -
Och vid Singspong ska räktas man gjuta
En kauson, som till jolen minst när
; ; Hattelija; ; blir vår löseu nog om några år!

Klökaren sade till mej på här;
 "Om befälet det minsta nu står,
 Själva kin ska bar lyftnant anamma,
 Ty förbudet är strängt sadant där!"
 Huru kaffet det gör vinst-dramma,
 För han pli or på detta rätt läi:
 "Himlakund, du har glömt rocten danna
 Och att skylda för vaktens gvar!
 :: Se, "himlakund" :: och dunnest just samma är!

Ja, gretilla ä' ocker å vi
 Och man kallas skall blott för "ni".
 Att or dua sig nu alls digger,
 Nej, jag tackar, det låter man bli!
 Korporalen, no inte jag ljuger,
 Men med honom är det rätt så:
 "Hör på dej, du, jag märker det ju,
 Med din plunka so till att, du, ni!
 :: Ja, korporalen :: or dua låter bli!

Nog med tiden lär ävura
 Vänligtigt här man bestå
 Graua mäsor med spjut uti kappan
 Så att turken rätt likna vi må.
 Men med bajonetten i knappen,
 Jag undra kan, hur de ska tillgå,
 Att den sticka en ryss uti kappan;
 Ska vi stängas som baggar? — Låt gå!
 :: Ty det spjutas :: gäcket är nog ändå!

Slut.

Studentbörningsång.

118

Friskt står vårt hjärta och livsådan vallar
Friskare, lättare, bröder, framåt!
Stunden är härlig: Svea oss kallas,
Kallar oss in på Åraus strät.

Vårt bröder friden ämnar sina vingar
Huldritet och mildt-kring vår härlig Nord.
Lyssna dock, bröder! Svärdsången klingar
Kluske dock snart över hav, över jord.
Slut.

Studentbörningsmarsch.

Ur Ossians dunkla sagoväld
Dit Oransmann smot oss klingar;
Där rouar det i vapenfärd
Och svävar uppå regenvingar;
Och Fingals ätling, skonast är
Bland hjältarna i nordiskt här.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skall sagan en gång sämring bli?
Skall farrid sig med fransid ana?
Skall menstkan en gång bliva fri
Och jubla uti konserena?
Hon skall det, ja, ty friskt
Är helig på som sämringu.

Gå stark och lugn din höga stig
Med härlig bragd till svigära!
Vi, Sveas sönn, följa dig,
Vi vilja värd och hayla bära,
Att genare sång och stöder få
Med dig i minnets besjuel gå.
Slut.

118

Beväringsmarsch.

Hej, flickor & män! Se nu,
 Hur vi i "rakt och tvä"
 Med magen in och bröstet ut
 Marschera fram att utau prut
 För er och land och lag och rätt
 Ge fyr och fälla bajonett!
 Jojo bajonett!

Tralala rakt och tvä.

Fart krus och rök och dam
 Ors svarta bak och fram
 Är tjärtas som gevärs blankt
 Och till humör aldrig traukt;
 Ty utau knusp och verks väng
 Det bär sin hös i fast gshäng.
 Jojo fast gshäng
 Tralala rakt och tvä.

När hon i slättungär
 Och ladau tält bester.
 Då möntras av till stopps och halt
 Med marchs-forsé, revy och allt,
 Och hem vi dra svar till ritt
 Att sköta revinsen sköta fritt.
 Jojo sköta fritt
 Tralala rakt och tvä.
 Slut.